

DECIZIE nr.

privind contestația formulată de XXX
înregistrată la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. XXX/09.10.2013

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală Arad cu adresa nr. XXX/03.10.2013, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. XXX/09.10.2013 asupra contestației formulate de

XXX, CIF: XXX,
cu sediul activității în loc. XXX, jud. Arad
și domiciliul procesual ales la Cabinet de avocat XXX,
din XXX, jud. Arad

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad sub nr. XXX/26.09.2013 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. XXX/09.10.2013, iar în considerarea dispozițiilor exprese ale art. 209 alin. (1) din Codul de Procedură fiscală, republicat, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Serviciul Soluționare Contestații a procedat la analizarea dosarului contestației, constatând următoarele:

Petentul XXX formulează contestație împotriva **Raportului de Inspecție Fiscală nr. XXX/26.08.2013** și a **Deciziilor de Impunere nr. XXX/26.08.2013, nr. XXX/26.08.2013 și nr. XXX/26.08.2013 privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere** emise de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad – Serviciul Persoane Fizice 1.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de XXX împotriva Raportului de Inspecție Fiscală nr. XXX/26.08.2013 încheiat de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, s-au reținut următoarele:

În drept, Codul de Procedură Fiscală, republicat prevede:

“ART. 85

Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);

b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

ART. 86

Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere, ca urmare a unor constatări prealabile ale organului fiscal sau în baza unei inspecții fiscale.

(2) Pentru creanțele administrate de Ministerul Finanțelor Publice prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului finanțelor publice se pot stabili și alte competențe pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspecției fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, și în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit art. 89.[...]

ART. 87

Forma și conținutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43.[...]"

coroborat cu art. 106 din Hotărârea Guvernului nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

"ART. 106

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal.

(2) Dacă, ca urmare a inspecției, se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului. [...]

Norme metodologice:

106.1. Rezultatul inspecției fiscale generale sau parțiale va fi consemnat într-un raport de inspecție fiscală.

106.2. La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucișate și orice alte acte.

106.3. Raportul de inspecție fiscală se semnează de către organele de inspecție fiscală, se verifică și se avizează de șeful de serviciu. După aprobarea raportului de către conducătorul organului de inspecție fiscală, se va emite decizia de impunere de către organul fiscal competent teritorial.

106.4. Modelul și conținutul raportului privind rezultatul inspecției fiscale se aproba prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală."

Competența de soluționare conferită de art. 205 și următoarele din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, este limitată astfel:

"ART. 205

Posibilitatea de contestare

(1) *Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. (...)*

(3) *Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.*

(4) *Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.*

(5) *În cazul deciziilor referitoare la baza de impunere, reglementate potrivit art. 89 alin. 1, contestația se poate depune de orice persoană care participă la realizarea venitului.*

(6) *Bazele de impunere constatate separat într-o decizie referitoare la baza de impunere pot fi atacate numai prin contestarea acestei decizii."*

Având în vedere că raportul de inspecție fiscală pe care petentul îl contestă este raportul în care au fost prezentate constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal, raport ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, conform dispozițiilor legale mai sus citate în temeiul Titlului IX din Codul de procedură fiscală, republicat, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara se va investi cu soluționarea contestației în legătură cu deciziile de impunere, decizii ce au fost emise în baza raportului de inspecție fiscală, în situația în care, în Ordinul nr. 972/2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" se precizează expres posibilitatea de a contesta Decizia de impunere, astfel:

« La prezenta Decizie de impunere se anexează Raportul de inspecție fiscală care, împreună cu anexele, conține pagini. În conformitate cu art. 205 și art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, împotriva sumelor de plată și/sau aprobate la rambursare prin prezenta decizie de impunere se poate face contestație, care se depune, în termen de 30 zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii. Prezenta reprezintă titlu de creanță. »

În condițiile în care Decizia de impunere este titlu de creanță care devine executoriu, aceasta fiind opozabilă petentului și aceasta fiind cea care produce efecte față de petent și nu raportul de inspecție fiscală în care doar sunt consemnate constatările inspecției fiscale, pentru capătul de cerere privind contestația formulată de XXX împotriva Raportului de Inspecție Fiscală nr. XXX/26.08.2013 încheiat de Activitatea de Inspecție Fiscală Timișoara, contestația urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de XXX împotriva Deciziilor de Impunere nr. XXX/26.08.2013 și nr. XXX/26.08.2013 privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală

pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, s-au reținut următoarele:

Suma totală contestată este în cuantum de **XXX lei** și reprezintă:

- XXX lei – impozit pe venit;
- XXX lei – dobânzi/majorări de întârziere;
- XXX lei – penalități de întârziere.

Din verificarea îndeplinirii condițiilor de procedura reglementate de art. 206 din Codul de procedură fiscală, **referitor la semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia**, organul de soluționare a contestației a constatat că, pentru petentul XXX a formulat contestație avocat XXX, aceasta purtând semnătura și ștampila Cabinetului de avocat XXX, la dosarul cauzei nefiind depusă împuternicirea avocațială pentru Cabinet Avocat XXX.

Cu adresa nr. XXX/26.11.2013, comunicată la data de 13.12.2013, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații, a solicitat Cabinetului de avocat XXX, ca în termen de 5 zile de la data primirii adresei să completeze dosarul contestației cu împuternicirea avocațială în original sau o copie legalizată a acesteia, conform art. 206 alin. (1) lit. e) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Cu adresa înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad sub nr. XXX/16.12.2013 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. XXX/20.12.2013 a fost completat dosarul cauzei cu împuternicirea avocațială nr. XXX, în original, fiind astfel îndeplinită condiția de procedură reglementată de art. 206 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea contestației:

I. Petentul formulează contestație împotriva Deciziilor de Impunere nr. XXX/26.08.2013, nr. XXX/26.08.2013 și nr. XXX/26.08.2013 privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere și a Raportului de Inspecție Fiscală nr. XXX/26.08.2013 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, pentru suma totală de XXX lei, solicitând admiterea contestației, în susținerea contestației invocând următoarele motive:

- XXX a functionat în loc. XXX, jud. Arad, și-a încetat activitatea la 06.06.2011, fapt reținut de ANAF-AFP XXX, conform Deciziei de impunere anuală pe anul 2011 și a Deciziei de impunere- plăți anticipate pe anul 2012;

organul fiscal nu a motivat în fapt și în drept de ce au procedat la efectuarea inspecției fiscale după mai mult de doi ani de la data încetării activității.

- petentul susține ca inspecția fiscală s-a realizat cu încălcarea dispozițiilor art.101-102 din OG nr. 92/2003, în sensul că nu a fost instiintat și nu a avut cunoștința de efectuarea inspecției fiscale, considerând că a fost indus în eroare, precum și faptul că nu a cunoscut intenția organului fiscal și nici constatările acestuia. De asemenea consideră că au fost încălcate prevederile art. 107 din OG 92/2003 și drept urmare nu i-a fost prezentat proiectul de raport de inspecție fiscală și nu a avut posibilitatea reală să-și exprime punctul de vedere;

- petentul susține ca organele de inspecție au omis acte financiar contabile care corespund normelor fiscale, fapt care a condus la modificarea venitului net anual impozabil declarat pentru anii 2009-2010;

- petentul susține că organele de inspecție au omis de la verificare documentele anexate la contestația depusă de către contribuabil, că aceste înscrisuri corespund normelor fiscale, și că organul fiscal le-ar fi identificat și reținut cu ușurință, dacă organele de inspecție fiscală i-ar fi cerut explicații și i-ar fi prezentat proiectul de raport de inspecție fiscală.

- petentul consideră că dobânzile/majorările de întârziere și penalitățile de întârziere sunt nejustificate.

- nu este vina petentului că inspecția s-a desfășurat după mai mult de 2 ani de la data la care contribuabilul și-a întrerupt activitatea (la 06.06.2011) și nu este obligat să suporte consecințele în afara cadrului legal.

Pe cale de consecință, petentul solicită admiterea contestației și anularea deciziilor contestate.

II. Urmare inspecției fiscale generale efectuate la XXX, organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Arad au verificat modul de calcul, evidențiere și declarare a veniturilor și cheltuielilor aferente impozitului pe venit, precum și modul de constituire, evidențiere și virare a obligațiilor față de bugetul asigurărilor sociale, concluziile controlului fiind consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. XXX/26.08.2013.

În baza Raportului de Inspecție Fiscală nr. XXX/26.08.2013 s-au emis Deciziile de Impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. XXX/26.08.2013 și nr. XXX/26.08.2013, precum și Decizia de nemodificare a bazei de impunere nr. XXX/26.08.2013, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad stabilind în sarcina petentului suma totală de XXX lei, reprezentând diferențe de impozit pe venitul net anual stabilită suplimentar aferente anilor 2009 și 2010 și obligații fiscale accesorii de natura dobânzilor/majorărilor și penalităților de întârziere aferente obligației fiscale principale, calculate astfel:

Pentru anul 2009:

- XXX lei – diferență de impozit pe venit în plus;

- XXX lei – dobânzi/majorări de întârziere calculate pe perioada 07.06.2010–23.08.2013;
- XXX lei – penalități de întârziere calculate pe perioada 07.06.2010–23.08.2013.

Pentru anul 2010:

- XXX lei – diferență de impozit pe venit în plus;
- XXX lei – dobânzi/majorări de întârziere calculate pe perioada 25.10.2011–23.08.2013;
- XXX lei – penalități de întârziere calculate pe perioada 25.10.2011–23.08.2013.

III. XXXX și-a desfășurat activitatea în loc. XXX, str. XXX, jud. Arad, având cod de identificare fiscală XXX pentru activitatea desfășurată, și obiect de activitate „Activități de asistență medicală ambulatorie” cod CAEN 8512.

IV. Având în vedere, motivele invocate de petent, documentele existente la dosarul contestației și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentului XXX suma totală de XXX lei, reprezentând diferență de impozit pe venitul net anual stabilit suplimentar de organele de inspecție fiscală și obligații fiscale accesorii de natura dobânzilor/majorărilor și penalităților de întârziere aferente obligației fiscale principale.

Cu privire la diferențele de impozit pe venitul net anual stabilite suplimentar pentru anii 2009 – 2010, în suma totală de XXX lei.

În fapt, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, s-au constatat următoarele:

Pentru anul fiscal 2009 :

În registrul de încasări și plăți, la data de 04.02.2009, a fost înregistrată suma de XXX lei, aferentă facturii cu nr. xxx, plătită la data de 04.02.2008, această plată fiind cuprinsă eronat atât în exercițiul financiar al anului 2008 și în exercițiul financiar al anului 2009.

În cursul anului 2009, au fost înregistrate în registrul jurnal de încasări și plăți, borderouri de achiziție întocmite pentru achiziția de la persoane fizice a unor bunuri în sumă totală de XXX lei, reprezentând:

- materiale de construcții (nisip, țiglă) pentru care petentul nu a deținut documente care să justifice utilizarea sau necesitatea efectuării acestora (devize de lucrări, contracte de prestări servicii cu alte persoane, proces verbal de recepție) și nici o fișă a mijlocului fix privind investițiile efectuate la un mijloc fix deținut sub formele prevăzute de lege, motiv pentru care cheltuielile cu materiale de

construcții au fost considerate de către organele de inspecție ca fiind nedeductibile la determinarea venitului impozabil;

- lemn pentru foc achiziționate conform borderourilor de achiziție, pe care petentul nu le-a deținut în totalitate în timpul inspecției fiscale, prezentându-le în fotocopie împreună cu contestația formulată. Aceste achiziții de material lemnos au un regim special prevăzut de Legea 46/2008, privind Codul silvic, ce obligă proprietarii de vegetație forestieră din afara fondului forestier să respecte normele tehnice silvice privind evaluarea masei lemnoase și reglementările privind circulația materialelor lemnoase, acestea indiferent de proveniența lor, se transportă numai însoțite de documente specifice de transport, din care să rezulte cu certitudine legalitatea provenienței acestora;

- obiecte de inventar (nespecificate) care nu au fost înregistrate în Registrul inventar, evidența acestora nefiind ținută în conformitate cu prevederile OMF 1040/2004, în Registrul jurnal de încasări și plăți fiind înregistrat numărul și felul documentului, iar la rubrica "felul operațiunii" a fost înscris "obiecte de inventar", unele dintre acestea având valori fiscale mai mari decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, putând fi considerate mijloace fixe amortizabile; Având în vedere faptul că aceste bunuri nu au fost înregistrate în Registrul inventar pentru a fi incluse în patrimoniul afacerii, precum și faptul că nu au fost prezentate organelor de inspecție la data controlului, activitatea contribuabilului fiind întreruptă, iar în locația în care acesta a avut sediul a funcționat la data inspecției fiscale un alt contribuabil, cauza dedusă judecării fiind dacă aceste cheltuieli efectuate pentru achiziționarea unor bunuri îndeplinesc condițiile generale pentru a putea fi considerate ca deductibile la determinarea venitului impozabil cu consecința diminuării impozitului pe venit de plată.

Pentru anul fiscal 2010:

În cursul anului 2010, au fost înregistrate în registrul jurnal de încasări și plăți, borderouri de achiziție întocmite pentru achiziția de la persoane fizice a unor bunuri reprezentând

- lemn pentru foc achiziționate conform borderourilor de achiziție, pe care petentul nu le-a deținut în totalitate în timpul inspecției fiscale, prezentându-le în fotocopie împreună cu contestația formulată. Aceste achiziții de material lemnos au un regim special prevăzut de Legea 46/2008, privind Codul silvic, ce obligă proprietarii de vegetație forestieră din afara fondului forestier să respecte normele tehnice silvice privind evaluarea masei lemnoase și reglementările privind circulația materialelor lemnoase, acestea indiferent de proveniența lor, se transportă numai însoțite de documente specifice de transport, din care să rezulte cu certitudine legalitatea provenienței acestora;

- obiecte de inventar (nespecificate) care nu au fost înregistrate în Registrul inventar, evidența acestora nefiind ținută în conformitate cu prevederile OMF 1040/2004, în Registrul jurnal de încasări și plăți fiind înregistrat numărul și felul documentului, iar la rubrica "felul operațiunii" a fost înscris "obiecte de inventar", unele dintre acestea având valori fiscale mai mari decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, putând fi considerate mijloace fixe amortizabile; Având în vedere faptul că aceste bunuri nu au fost înregistrate în Registrul inventar pentru a fi incluse în patrimoniul afacerii, precum și faptul că nu au fost prezentate organelor de inspecție la data controlului, activitatea contribuabilului fiind

întreruptă, iar în locația în care acesta a avut sediul a funcționat la data inspecției fiscale un alt contribuabil, cauza dedusă judecării fiind dacă aceste cheltuieli efectuate pentru achiziționarea unor bunuri îndeplinesc condițiile generale pentru a putea fi considerate ca deductibile la determinarea venitului impozabil cu consecința diminuării impozitului pe venit de plată.

În drept, Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, la art. 48, se prevăd următoarele:

“(1) Venitul net din activități independente se determina ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente realizării venitului, deductibile, pe baza datelor din contabilitatea în partida simplă, cu excepția prevederilor art. 49 și 50.

(...)

(4) Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor, pentru a putea fi deduse, sunt:

a) să fie efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării venitului, justificate prin documente;”

b) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite;”

(...)

Iar Normele de aplicare ale Art. 48 alin. (4) prevăd:

„37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (4) - (7) din Codul fiscal.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

a) să fie efectuate în interesul direct al activității;

b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente;

c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.”

Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;

(...)

(8) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente sunt obligați

- să organizeze și să conducă contabilitate în partida simplă, cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidența contabilă, și

- să completeze Registrul-jurnal de încasări și plăți, Registrul-inventar și alte documente contabile prevăzute de legislația în materie.”

(9) *În Registrul-inventar se trec toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității.*”

Iar Normele de aplicare ale Art. 48 alin. (9) prevede aprobate prin HG 44:

“41. Toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității se înscriu în **Registrul-inventar** și constituie **patrimoniul afacerii.**”

Ordinul nr. 1.040 din 8 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea evidenței contabile în partidă simplă de către persoanele fizice care au calitatea de contribuabil în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal

“16. Documentele provenite din relațiile de cumpărare a unor bunuri de la persoane fizice pot fi înregistrate în evidența contabilă în partidă simplă numai în cazurile în care se face dovada intrării în patrimoniu a bunurilor respective, prin întocmirea Borderoului de achiziție (cod 14-4-13) sau a Notei de recepție și constatare de diferențe (cod 14-3-1/A), după caz, și a plătii acestora pe bază de Dispoziție de plată-încasare către casierie (cod 14-4-4).”

(...)

„49. înregistrarea în evidența contabilă în partidă simplă a bunurilor mobile și imobile se face la valoarea de achiziție, de producție sau la prețul pieței, după caz.”

(...)

„Cheltuielile cu amortizarea pentru bunuri se admit la deducere, în conformitate cu reglementările din titlul II din Codul fiscal.

Sunt amortizabile, în conformitate cu prevederile legale, numai bunurile înregistrate în Registrul-inventar (cod 14-1-2/a).

IV. Registrele și formularele financiar-contabile, comune pe economie, utilizate de contribuabili în conducerea evidenței contabile în partidă simplă REGISTRUL - INVENTAR (cod 14-1-2/a)

Servește ca document de înregistrare a bunurilor achiziționate sau realizate, pe baza documentelor justificative.

Se întocmește la contribuabili într-un singur exemplar, după ce a fost numerotat, snuruit, parafat și înregistrat la organul fiscal teritorial.

In coloana 1 se înscrie numărul curent al operațiunilor, de la începutul activității până la data încetării acesteia.

In coloana 2 se înscrie denumirea bunurilor.

In coloana 3 se înscrie numărul de inventar al bunurilor.

In coloana 4 se trece data (ziua, luna, anul) la care se face înregistrarea bunurilor.

In coloana 5 se înscriu felul și numărul documentului pe baza căruia se face înregistrarea bunurilor.

In coloana 6 se înscrie valoarea de achiziție sau valoarea bunurilor rămasă de recuperat.

In coloana 7 se înscrie data (ziua, luna, anul) la care iese din gestiune bunul respectiv.

In coloana 8 se inscrie valoarea inclusa pe cheltuieli pana la data ieșirii.

In coloana 9 se inscrie valoarea de ieșire (de vanzare) a bunului.

In coloana 10 se dau explicații cu privire la identificarea bunului.

Acest registru se numeroteaza si se completeaza fara stersaturi si fara a se lasa spatii libere.

Se arhiveaza impreuna cu documentele justificative care au stat la baza intocmirii lui.”

Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare

ART. 24

Amortizarea fiscală

*(1) Cheltuielile aferente achiziționării, producerii, construirii, asamblării, instalării sau îmbunătățirii mijloacelor fixe amortizabile se recuperează din punct de vedere fiscal prin **deducerea amortizării** potrivit prevederilor prezentului articol.*

*(2) **Mijlocul fix amortizabil** este orice imobilizare corporală care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:*

a) este deținut și utilizat în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative ;

b) are o valoare fiscală mai mare decât limita stabilită prin hotărâre a Guvernului, la data intrării în patrimoniul contribuabilului ;

c) are o durată normală de utilizare mai mare de un an.

Pentru imobilizările corporale care sunt folosite în loturi, seturi sau care formează un singur corp, lot sau set, la determinarea amortizării se are în vedere valoarea întregului corp, lot sau set.

Pentru componentele care intră în structura unui activ corporal, a căror durată normală de utilizare diferă de cea a activului rezultat, amortizarea se determină pentru fiecare componentă în parte.

*(3) Sunt, de asemenea, considerate **mijloace fixe amortizabile**:*

a) investițiile efectuate la mijloacele fixe care fac obiectul unor contracte de închiriere, concesiune, locație de gestiune sau altele asemenea;”

Având în vedere dispozițiile legale sus-citate, rezulta ca, in cazul persoanelor fizice care obtin venituri din activitati independente, sunt deductibile numai acele cheltuieli care indeplinesc cumulativ urmatoarele conditii: sunt efectuate in interesul direct al activitatii impozabile si nu in interes personal, sa fie cuprinse in cheltuielile exercitiului financiar al anului in cursul caruia au fost platite, să fie inregistrate corect in evidenta contabila in partida simpla si sunt justificate cu documente corect intocmite, nefiind permisa deducerea cheltuielilor efectuate pentru uzul personal al contribuabilului si al familiei sale.

Prin urmare, petentul, nefăcând dovada ca bunurile pentru care nu s-a acordat deducerea valorii acestora din masa venitului impozabil cu consecința

diminuării impozitului pe venit datorat au fost destinate și folosite exclusiv în interesul direct al activității desfășurate, iar din prevederile legale mai sus citate, rezulta cu claritate că anumite cheltuieli pot fi considerate deductibile numai cu condiția ca ele să fie necesare și destinate exclusiv realizării veniturilor, rezultă astfel, *per a contrario*, că toate cele care nu sunt afectate sau nu sunt necesare acestui scop nu vor fi deductibile.

Având în vedere cele mai sus prezentate, rezulta că organele de inspecție fiscală au stabilit în mod corect faptul că sunt nedeductibile din punct de vedere fiscal cheltuielile cu materiale de construcții, lemne de foc și obiecte de inventar în anii 2009 și 2010, întrucât acestea sunt efectuate pentru uzul personal, nefiind realizate în interesul direct al activității de asistență medicală ambulatorie, așa cum expres stipulează normele de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin H.G. nr. 44/2004, petentul nefacând dovada că aceste cheltuieli au fost efectuate în folosul activității sale, și nu s-au prezentat documente justificative întocmite conform reglementărilor contabile.

Referitor la susținerile petentului cu privire la omiterea de către organele de inspecție a unor acte financiar contabile care corespund normelor fiscale, fapt care a condus la modificarea venitului net anual impozabil declarat pentru anii 2009-2010, documente care au fost depuse ulterior de către petent în contestație, se rețin următoarele:

Documentele la care petentul face referire, depuse în fotocopie împreună cu contestația, nu au fost deținute de către acesta la momentul inspecției fiscale, acestea nefiind prezentate organelor de inspecție fiscală în perioada efectuării inspecției fiscale.

La finalizarea inspecției fiscale, petentul a fost informat despre faptul că nu deține toate documentele justificative care au stat la baza înregistrărilor în evidența contabilă, precum și despre prevederile art. 106 alin. (1) din OG 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, care prevede că „(1) *Contribuabilul are obligația să colaboreze la constatarea stărilor de fapt fiscale. Acesta este obligat să dea informații, să prezinte la locul de desfășurare a inspecției fiscale toate documentele, precum și orice alte date necesare clarificării situațiilor de fapt relevante din punct de vedere fiscal.*”

Iar OMF 1040/2004 prevede la pct. 29 „*Contribuabilii au obligația să păstreze în arhiva lor registrele de contabilitate, documentele financiar-contabile, precum și documentele justificative, care stau la baza înregistrării în evidența contabilă în partidă simplă.*”

Mai mult, petentul în „Declarația” dată pe propria răspundere anexă la raportul de inspecție fiscală, la pct. 3 „Alte aspecte de declarat” declară faptul că XXX a încheiat activitatea în data de 01.05.2011 și nu se mai simte responsabil, aceiași stare de fapt fiind descrisă și în punctul de vedere prezentat cu ocazia încheierii inspecției fiscale.

Referitor la afirmația petentului că “XXX care a functionat in loc.XXX, str. XXX, jud. Arad, a încetat activitatea la 06.06.2011”, și că “organul fiscal nu a motivat în fapt și în drept de ce au procedat la efectuarea inspecției fiscale după mai mult de doi ani de la data încetării activității”, se rețin următoarele:

Petentul a fost selectat pentru a fi supus inspecției fiscale în urma analizei de risc, acțiunea de inspecție fiscală fiind cuprinsă în programul de activitate aprobat pentru luna august 2013, în urma examinării documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului organele de inspecție au constatat faptul că, acesta a adus la cunoștința organului fiscal teritorial, suspendarea temporară a activității începând cu data de 01.11.2011, prin adresa cu nr. 6/03.11.2011, înregistrată la organul fiscal teritorial sub nr. 21260/03.11.2011, fără a preciza durata suspendării activității și fără a solicita efectuarea unei inspecții fiscale în vederea suspendării activității. De asemenea s-a constatat faptul că contribuabilul a depus declarația de mențiuni privind scoaterea din evidența pe plătitor a impozitului pe venitul din salarii și a contribuțiilor la asigurările sociale începând cu data de 07.06.2011, prin această declarație contribuabilul aducând la cunoștința organului fiscal teritorial faptul că nu mai are calitatea de angajator și nu faptul că încetează activitatea desfășurată.

Cu privire la afirmația petentului că organele de inspecție au procedat la efectuarea inspecției fiscale „după mai mult de doi ani de la data încetării activității”, nu poate fi luată în considerare în cauza dedusă judecătii, deoarece inspecția fiscală s-a desfășurat cu respectarea art. 91, cu privire la termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale, a art. 98, cu privire la perioada supusă inspecției fiscale, din OG 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, de asemenea menționăm faptul că potrivit art. 100, din OG 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, selectarea contribuabililor ce urmează a fi supuși inspecției fiscale fiind efectuată de către organul fiscal competent, iar contribuabilul nu poate face obiecții cu privire la procedura de selectare folosită.

“Art. 91 -Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel.”(...)

“Art. 98- Perioada supusă inspecției fiscale

(1) Inspecția fiscală se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.(...)

(3) La celelalte categorii de contribuabili inspecția fiscală se efectuează asupra creanțelor născute în ultimii 3 ani fiscali pentru care există obligația depunerii declarațiilor fiscale. Inspecția fiscală se poate extinde pe perioada de

prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale, dacă este identificată cel puțin una dintre următoarele situații:

a) există indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat;” (...)

“Art. 100 -Selectarea contribuabililor pentru inspecție fiscală

(1) Selectarea contribuabililor ce urmează a fi supuși inspecției fiscale este efectuată de către organul fiscal competent.

(2) Contribuabilul nu poate face obiecții cu privire la procedura de selectare folosită.”.

Referitor la afirmația petentului că inspecția fiscală s-a realizat cu încălcarea dispozițiilor art.101-102 din OG nr. 92/2003, deoarece nu a fost instiintat și nu a avut cunoștiinta de efectuarea inspecției fiscale, considerând că a fost indus în eroare, precum și faptul că nu a cunoscut intenția organului fiscal și nici constatările acestuia, considerând că au fost încălcate prevederile art. 107 din OG 92/2003 și că nu i-a fost prezentat proiectul de raport de inspecție fiscală și nu a avut posibilitatea reală să-și exprime punctul de vedere, se rețin următoarele:

În urma selectării petentului pentru a fi cuprins în programul de activitate aprobat pentru luna august 2013, acesta urmând a face obiectul unei inspecții fiscale generale, organele de inspecție fiscală au întocmit și transmis avizul de inspecție fiscală cu nr.249/25.06.2013, cu respectarea dispozițiilor art. 101-102 din OG 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, precizăm că petentul a avut cunoștință de faptul că urmează să facă obiectul unei inspecției fiscale, prezentând organelor de inspecție fiscală, la locul stabilit pentru desfășurarea inspecției fiscale, documentele justificative, financiar contabile, precum și registrele de contabilitate pentru perioada supusă verificării, fapt ce rezultă și din declarația dată pe propria răspundere la finalizarea inspecției fiscale.

Cu privire la afirmația petentului din contestația formulată că organele de inspecție fiscală au încălcat prevederile art. 107 din OG 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, arătăm că organele de inspecție fiscală au respectat prevederile legale în materie, dând posibilitatea petentului de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei, fapt ce rezultă din anexa la raportul de inspecție fiscală Anexa nr. 4 - Punct de vedere al contribuabilului conform art. 9, alin. (1) din OG 92/2003 republicată, care prevede: *“Înainte luării deciziei organul fiscal este obligat să asigure contribuabilului posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere cu privire la faptele și împrejurările relevante în luarea deciziei.”*, existent la dosarul cauzei, punct de vedere exprimat în scris cu privire la constatările prezentate de către echipa de inspecție, petentul precizând că nu se consideră responsabil pentru greșelile din evidența contabilă întrucât a plătit servicii de contabilitate unui contabil autorizat.

Alegațiile din contestația formulată referitoare la faptul că „Au fost încălcate dispozițiile art. 107 din OG br.92/2003 și drept urmare nu mi-a fost prezentat proiectul de raport de inspecție fiscală și nu am avut posibilitatea reală de a-mi exprima punctul de vedere” sunt răsturnate de înscrisurile de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală, existente la dosarul cauzei, respectiv anexa nr. 4 la Raportul de inspecție fiscală denumită „Punct de vedere al contribuabilului”.

În drept, art. 107 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

ART. 107

Dreptul contribuabilului de a fi informat

(...)

(2) Organul fiscal prezintă contribuabilului proiectul de raport de inspecție fiscală, care conține constatările și consecințele lor fiscale, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere potrivit art. 9 alin. (1), cu excepția cazului în care bazele de impozitare nu au suferit nicio modificare în urma inspecției fiscale sau a cazului în care contribuabilul renunță la acest drept și notifică acest fapt organelor de inspecție fiscală.

Astfel, rezultă că posibilitatea contribuabilului de a-și prezenta punctul de vedere conform art. 9 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, este precedată de prezentarea de către organele de inspecție fiscală a proiectului de Raport de inspecție fiscală, anexa nr. 4 la Raportul de inspecție fiscală nr. XXX/26.08.2013 conținând punctul de vedere exprimat olograf de către petent, existent în fotocopie la dosarul cauzei, infirmă varianta stării de fapt prezentată în contestația formulată probând faptul că organele de inspecție fiscală au procedat în condițiile legii.

Mai mult, declarația olografă, pe propria răspundere a petentului, în baza art. 105 alin. (8) din Codul de procedură fiscală, dată sub sancțiunea faptei de fals în declarații, prevăzută de art. 292 din Codul penal, în care acesta arată că „Am pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală toate documentele și informațiile solicitate pentru desfășurarea inspecției fiscale și răspund de exactitatea, realitatea și legalitatea acestora” confirmă faptul că în momentul efectuării inspecției fiscale nu deținea înscrisuri, o parte din acestea fiind depuse împreună cu contestația; dar care așa cum s-a demonstrat în cele ce preced, în cuprinsul prezentei, nu constituie mijloace de probă suficiente pentru ca petentul să poată beneficia de recalcularea masei venitului impozabil cu consecința diminuării impozitului pe venit datorat.

Având în vedere prevederile legale mai sus citate, respectiv faptul că în evidența contabilă a petentului au fost înregistrate cheltuieli care nu au fost efectuate în folosul operațiunilor sale taxabile sau în baza unor documente incomplete, neavând astfel calitatea de document justificativ, rezulta ca organul de

inspecție fiscală în mod legal a considerat deducerea eronata aferenta unor achiziții de bunuri, motiv pentru care se va respinge contestația ca neîntemeiata pentru suma de XXX lei reprezentând impozitul pe venit stabilit suplimentar.

Referitor la majorările/dobânzile de întârziere în sumă de XXX lei și penalitățile în sumă de XXX lei aferente impozitului pe venit stabilit suplimentar, calculate în sarcina petentului prin Deciziile de Impunere nr. XXX/26.08.2013, nr. XXX/26.08.2013 și nr. XXX/26.08.2013 privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, se reține că stabilirea de majorări de întârziere și penalități aferente impozitului pe venit stabilit suplimentar reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul reprezentând impozitul pe venit stabilit suplimentar în sumă de XXX lei, contestația va fi respinsă, rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările și penalitățile de întârziere în sumă totală de XXX lei, calculate în sarcina petentului, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi respinsă.

Referitor la capătul de cerere din contestația formulată de XXX împotriva Deciziilor de nemodificarea bazei de impunere nr. XXX/26.08.2013 și nr. XXX/26.08.2013, s-au reținut următoarele:

Cauza supusa soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara se poate investi cu soluționarea pe fond a acestui capăt de cerere, în condițiile în care prin aceste decizii nu au fost stabilite obligații fiscale suplimentare urmare inspecției fiscale, iar contestatara nu demonstrează vătămarea sa prin emiterea acestor acte administrativ-fiscale.

În fapt, prin contestația formulată XXX contestă și Deciziile privind nemodificarea bazei de impunere nr. XXX/26.08.2013 și nr. XXX/26.08.2013.

Prin aceste decizii nu au fost stabilite obligații fiscale urmare verificărilor efectuate de organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P a jud. Arad.

În drept, în conformitate cu dispozițiile art. 205 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata:

“(1) - Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.”

(2) - Este îndreptățit la contestație numai cel care considera ca a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.”

Cu privire la îndeplinirea condițiilor procedurale, Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, aprobate prin OPANAF nr. 450/2013 precizează:

" 9.5. În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură și de fond pot fi următoarele: excepția de respectare a termenului de depunere a contestației, excepția de necompetență a organului care a încheiat actul contestat, excepția lipsei semnăturii sau a ștampilei de pe contestație, excepția lipsei de interes, excepția lipsei de calitate procesuală, prescripția, puterea de lucru judecat etc."

"12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

(...) d) lipsita de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează ca a fost lezată în dreptul sau interesul său legitim; (...)."

Deoarece prin Deciziile privind nemodificarea bazei de impunere nr. XXX/26.08.2013 și nr. XXX/26.08.2013 nu au fost stabilite obligații fiscale suplimentare urmare verificărilor efectuate, iar contestatarea nu demonstrează că a fost lezată în dreptul sau în interesul legitim prin emiterea acestui act administrativ fiscal, în temeiul art. 217 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și pct. 12.1 lit. d) din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul președintelui ANAF nr. 450/2013, pentru acest capăt de cerere, contestația urmează a fi respinsă ca lipsită de interes.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor art. 206. art. 213, art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, coroborat cu pct. 9.5, pct.11.1 lit. a) și d), pct.12.1 lit. d) din Ordinul nr. 450/2013 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în baza referatului nr., se

DECIDE :

- respingerea ca inadmisibilă a contestației formulate împotriva Raportului de Inspecție Fiscală nr. XXX/26.08.2013;

- respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate împotriva Deciziilor de Impunere nr. XXX/26.08.2013 și nr. XXX/26.08.2013 privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere emise de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad – Serviciul Persoane Fizice 1, pentru suma totală de XXX lei, reprezentând:

- XXX lei – impozit pe venit;
- XXX lei – dobânzi/majorări de întârziere;
- XXX lei – penalități de întârziere.

- respingerea ca lipsite de interes, împotriva Deciziilor privind nemodificarea bazei de impunere nr. XXX/26.08.2013 și nr. XXX/26.08.2013 emise de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad.

- prezenta decizie se comunica la:

- XXX;

- A.J.F.P. Arad.

Decizia este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad in termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.